

[Jefsen Christensen.]

af Handelstraktater nøje at undersøge, hvor der i det paagældende Lands Toldtariffer findes en Specificering af Satses eller Muligheden for Specificering, som man maa tage Reservation overfor. Det er imidlertid netop dette sidste, der er sket ved Afslutningen af disse to Traktater, som her foreligger til Godkendelse. For saa vidt angaar Traktaten med Østrig, har Danmark taget Forbehold vedrørende vor Osteeksport og, for saa vidt angaar Traktaten med Grækenland, vedrørende vor Soyaolieeksport. Det er de Omraader, indenfor hvilke Danmark har Livsinteresser med Hensyn til Eksport til de to Lande. Jeg maa holde paa, at vi ikke skal forsøge paa at lade det, der fra Naturens Haand er bestemt til at være Fundamentet: Mestbegunstigelsesprincippet, blive til et Spir, sat ovenpaa det Sprinkelværk, der hedder Tariftraktater, da jeg er bange for, at Sprinkelværket vilde falde sammen og ødelægge vidtgaaende Eksportmuligheder for vort Land, dersom vi gjorde det. Flertallet i den danske Rigsdag hygger sig ikke i enfoldig Glæde over Mestbegunstigelse paa Papiret, men erkender netop den afgørende Betydning, dette Princip i vore Handelsstraktater har for vort Lands Eksportmuligheder.

Jeg har ikke villet undlade at gøre disse Bemærkninger, men skal i øvrigt, som nævnt, paa Flertallets Vegne anbefale det høje Ting at stemme for de to foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Schovelin: Jeg kan nøjes med nogle ganske faa Ord. Det, vort Parti ønskede at sige ved denne Lejlighed, er sagt i Betænkningen, og jeg kan ikke se, at det ærede Medlem, som nu talte, har fremført noget som helst, der har afsvækket dette. Det beror maaske noget paa, at han synes ikke fuldkommen at have fattet Dybden af disse Bemærkningers systematiske Rækkevidde.

Udenrigsministeren (Moltesen): Det er mig en Glæde, at tre politiske Partier har kunnet tiltræde Forslagene om Godkendelse af Handels- og Skibsfartsoverenskomsterne med Østrig og Grækenland. Det har samtidig forbavset mig, at Mindretallet, ihvorvel det ikke anbefaler at stemme imod Forslagene, dog har ment at maatte tage Afstand fra at stemme for disse og netop ved denne Lejlighed kaster Handsken til den hidtil fulgte Toldpolitik.

Denne Undsigelse forekommer mig saa meget mere overraskende, som det konservative Folkeparti ved Forelæggelsen af

de seneste tre Handelstraktater, nemlig med Siam, Letland og Spanien, i ingen Henseende fremførte Indvendinger, men snarest udtalte deres store Tilfredshed med disse Traktater, skønt Danmark da kun fik, hvad Mindretallet kalder en simpel Mestbegunstigelsesklausul — og dette til Trods for, at vi overfor Siam gav dette Land en Frihed, det ikke tidligere havde, til at forhøje sine Toldsatser og overfor Spanien gjorde ikke uvæsentlige Indrømmelser med Hensyn til vore Toldsatser.

Mindretallet udtaler, at det ikke har kunnet

„lade denne Lejlighed gaa forbi til at gøre Offentligheden bekendt med, at man fra *konservativ* Side ikke længere vil være med til den ene Handelstraktat efter den anden, som ingen anden Fordel yder dansk Erhvervsliv, dansk Eksporthandel og Skibsfart end en simpel Mestbegunstigelsesklausul“.

Jeg skal ikke hæfte mig ved, at det øjensynlig er undgaaet Mindretallets Opmærksomhed, at begge Overenskomster sikrer den danske Skibsfart Nationalbehandling, hvad der turde være det højeste, der under nogen Omstændighed kunde opnaas, men derimod gøre nogle Bemærkninger til de Indvendinger, Mindretallet har fremsat, for saa vidt angaar den toldmæssige Mestbegunstigelse.

Her synes Mindretallet i højeste Grad at undervurdere Betydningen af Mestbegunstigelsesklausulen og ikke at have forstaaet, at for Eksporten i Almindelighed, hvad enten det er Landbrugseksport eller Industrieksport, er den første og afgørende Betingelse den, at denne Eksport stilles paa lige Fod med konkurrerende Landes Eksport. At dette ogsaa er de danske Erhvervs Synspunkt, fremgaar ikke blot af de Henvedelser, vi faar mellem Aar og Dag fra Firmaer, som beklager sig over, at vi i et eller andet Land ikke har opnaaet traktatmæssig Mestbegunstigelse, men ogsaa af de Erklæringer, der foreligger fra Erhvervene under det nøje Samarbejde med disse, der gaar forud for en Traktats Afslutning. Derfor har Mestbegunstigelsesklausulen været og er stadig Hovedhjørnestenen ikke blot i praktisk talt alle vore Handelsoverenskomster, men i et Utal af moderne Handelsoverenskomster, ogsaa afsluttede af de Lande, der hylder Tariftraktatsystemet. Af ca. 300 efter Verdenskrigen afsluttede Handelsstraktater er saaledes omtrent 75 pCt. rene Mestbegunstigelsesaftaler og kun 25 pCt. Tarifaftaler. At Mestbegunstigelse paa den anden Side i Regelen er tilstrækkelig, naar